

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8654** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], подадена чрез редовно упълномощен
адвокат, против Решение от 28.06.2012 г., постановено по НАХД № 3152/2011 г. по
описа на Софийския районен съд, НО, 22^{-ри} състав. С решението е потвърдено
издаденото от директора на Регионалната инспекция по околна среда и води – С.
Наказателно постановление № 48/11.01.2011 г., с което на дружеството - касатор е
наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева,
на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците (отм., в сила до
12.07.2012 г., вкл.), за неизпълнение на задължението по чл. 5, ал. 3, т. 6 от същия
закон, вр. Наредба № 9 от 28.09.2004 г. за реда и образците, по които се предоставя
информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния
регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите
обекти и дейности.

Касаторът не е представляван. Наличието на касационно основание по смисъла на чл.
348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК е обосновано с довода, че в АУАН са посочени
свидетели, които са различни от тези, вписани в протокола за извършената проверка
на обекта. Искането е, да бъде отменено въззивното решение и наказателното

постановление.

Ответникът не изпраща процесуален представител. Изразил е писмено становище за недопустимост, съответно за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът при Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Обжалваното решение е валидно и допустимо, но е неправилно - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т.1, вр. ал. 2 НПК.

За да потвърди наказателното постановление съставът на Софийски районен съд е изложил мотиви, с който е обосновал извод, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а административнонаказателната отговорност е ангажира законосъобразно. Този извод е неправилен и не съответства на доказателствата, които са били представени и обсъдени във въззивното съдебно производство.

От доказателствата, приложени по делото на СРС се установява, че на дружеството – касатор са извършени от контролния орган – РИОСВ – С. две проверки – на 24.02.2010 г. и на 03.05.2010 г. При първата проверка е констатирано (видно от протокола), че: се спазват поставените с разрешението за дейности с отпадъци условия; води се отчетна книга и транспортни карти по Наредба № 9/2004 г., които са били представени на проверяващите. В протокола за втората проверка, извършена на 03.05.2010 г. са вписани противоположни констатации – отчетността не се води съгласно Наредба № 9/2004 г.; в отчетната книга за отпадъци не се вписват количества и произход; не се попълва частта за транспортните карти и пр.

Констатациите, описани в протокола от проверката на 03.05.2010 г. са послужили като основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност, за нарушаване задължението по чл. 5, ал. 3, т. 6 от ЗУО (отм.), за водене отчетност за отпадъците по реда, определен с този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Приложимият подзаконов акт е Наредба № 9 от 28.09.2004 г., „за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности”, издадена от министрите на МОСВ, МРРБ и МЗ здравеопазването. На дружеството – касатор е вменено неизпълнение разпоредбите на чл. 7, ал. ал. 1, 3, 6 от наредбата, които поставят съответно изисквания за: водене на отчетни книги за всеки отпадък (според вида), отразяване в тях на всяка дейност с отпадъци по дати, както и отразяване, в случай, че през един календарен месец не са образувани отпадъци и не са извършвани дейности по приемане и/или третиране на отпадъци. Според обвинението на АНО, в отчетната книга: не се вписват количество и произход на отпадъка; попълването на третирания отпадък е за тримесечие; не се попълва частта за транспортните карти...

Налагането на санкция, на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗУО (отм.), за нарушаване разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 6 от същия закон изисква наказващият административен орган да обоснове и докаже в случая, че отчетността, свързана с управление на дейности с отпадъци не е водена от страна на задълженото лице „по реда” на цитираната наредба, но това не е направено с процесното. Такова уточняване още повече е било наложително, инайки предвид двете противоположни констатации, обективирани в протоколите от 24.02.2010 г. и 03.05.2010 г. От начина, по който е формулирано административнонаказателното обвинение в НП не става ясно (предвид нормите на чл. 7, ал. 1, ал. 3, ал. 6 от наредбата), кой точно ред не е спазен, т.е., дали се касае за неотразяване на всяка дейност с отпадъци по дати, и/или неотразяване, в случай, че през един календарен месец не са образувани отпадъци и не са извършвани дейности по приемане и/или третиране на отпадъци. Такова уточняване от своя страна изисква ясно и точно посочване на конкретните дейности, които не са отразени и кога е следвало да бъдат отразени. Изискването за ясно и точно посочване на тези обстоятелства е свързано с правото на санкционираното лице да се защити срещу обвинението. Конкретизирането на административнонаказателното обвинение е предвидено и като задължително изискване за формата, на която следва да отговаря наказателното постановление – чл. 57, ал. 1, т. 5, т. 6 ЗАНН. В разглеждания случай, в НП не е посочена дата на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Не е очертан дори конкретен период на извършване на нарушението и не е посочено, за едно нарушение ли се касае, или става въпрос за няколко административни нарушения. Несъобразяването с посочените по – горе изисквания засяга правото на защита на наказаното лице и не позволява на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на санкционния акт.

Въззивното решение, с което е потвърдено оспореното НП, като неправилно следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 28.06.2012 г. по НАХД № 3152/2011 г. на Софийския районен съд, НО, 22^{ри} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Регионалната инспекция по околна среда и води – С. Наказателно постановление № 48/11.01.2011 г. и ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.